

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

21 JANUARI 1959.

WETSVOORSTEL

betreffende de weddeschalen
van het Rijkswachtpersoneel.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Reeds op 15 januari 1957 hadden wij de eer samen met de heren Nossent, Brasseur, Verboven, Jaminet, en Dewulf, een wetsvoorstel tot het bepalen van een afzonderlijk geldelijk statuut voor de Rijkswacht in te dienen.

Ingeschreven onder n° 638/1 van 15 januari 1957, werd dit voorstel naar de Commissie van Landsverdediging verwezen en er in beraad gehouden tot na de behandeling van het wetsontwerp op de Rijkswacht.

Het is echter te betreuren dat de wet van 2 december 1957 op de Rijkswacht geen enkel bepaling omvat noch betreffende het algemeen, noch betreffende het geldelijk statuut van dit personeel.

Al wordt zij, door artikel 2, § 1, van voornoemde wet, een krijgsmacht, toch staat — volgens artikel 2, § 2, de Rijkswacht voor de uitvoering van haar taak, — onder het gezag van de Minister van Binnenlandse Zaken, van de Minister van Justitie en van de Minister van Landsverdediging.

Zij blijft dus voornamelijk een militair georganiseerd politiekorps waarvoor de uitgaven op een *speciale* begroting worden uitgetrokken en die, medeondertekend door de Ministers van Landsverdediging, Justitie en Binnenlandse Zaken, aan de Wetgevende Kamers voorgelegd wordt (art. 72 van dezelfde wet).

Het blijkt ons derhalve gewettigd en wenselijk voor dit speciaal keurkorps een geldelijk statuut te voorzien dat meteen beantwoordt aan de persoonlijke waarden van dit personeel, aan zijn hoge beroepsbekwaamheid en aan de belangrijke verantwoordelijkheden die het dagelijks zowel bij zijn preventieve als bij zijn repressieve opdrachten te dragen heeft.

Dit voorstel beoogt derhalve geen gewone weddeverhoging maar een passende herwaardering van de functie van rijkswachter uitgedrukt in een overeenstemmende vergoeding.

Het bevestigt ten andere ons vroeger voorstel n° 638 van de 15 januari 1957, dat door de kamerontbinding ver-

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

21 JANVIER 1959.

PROPOSITION DE LOI

relative aux barèmes
des traitements dans la Gendarmerie.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS.

Le 15 janvier 1957 déjà, nous avons eu l'honneur de déposer, avec MM. Nossent, Brasseur, Verboven, Jaminet et Dewulf, une proposition de loi fixant, pour la gendarmerie, un statut pécuniaire particulier.

Inscrit sous le n° 638/1, cette proposition fut soumise à l'examen de la Commission de la Défense Nationale, qui décida de la réserver jusqu'après le vote de la loi sur la gendarmerie.

Il est toutefois regrettable que la loi du 2 décembre 1957 sur la Gendarmerie ne contient aucune disposition relative au statut général ni au régime pécuniaire dudit personnel.

Quoique devenue une force armée en vertu de l'article 2, § 1, de la loi précitée, la Gendarmerie relève néanmoins, pour l'exécution de sa mission (art. 2, § 2), des Ministres de l'Intérieur, de la Justice et de la Défense Nationale.

Elle reste donc avant tout un corps de police organisé militairement, dont les dépenses sont inscrites à un budget *spécial* (art. 72 de la même loi) soumis aux Chambres législatives et contresigné par les Ministres de la Défense nationale, de la Justice et de l'Intérieur.

Il nous paraît dès lors équitable et souhaitable de prévoir pour ce corps spécial un statut pécuniaire particulier, qui répond simultanément à la valeur intrinsèque du personnel, à sa haute compétence professionnelle et aux lourdes responsabilités qu'il assume journellement à l'occasion de ses missions tant préventives que répressives.

La présente proposition ne vise donc pas une augmentation ordinaire des rémunérations, mais une revalorisation de la fonction de gendarme, concrétisée par une rémunération adéquate.

Elle confirme d'ailleurs notre précédente proposition n° 638 du 15 janvier 1957, devenue caduque par suite de la

vallen is. Dit laatste voorstel was de resultante van een grondige en vergelijkende studie die in samenwerking met de Verbroedering van de Rijkswacht werd gemaakt en die vandaag nog de gevoelige maar even onverantwoorde ongelijkheid bewijst tussen de Rijkswacht, keurpolitiekorps, en de politieleiden in het algemeen — of het nu zijn de veldwachters, de agenten, de inspecteurs, de officieren of de commissarissen.

Al kon ons vroeger voorstel n° 638 van 1957 niet in openbare zitting worden behandeld toch gaven de menigvuldige klachten en de onderzoeken aanleiding tot het nemen van het Koninklijk Besluit van 7 augustus 1957 waardoor zekere weddeverhogingen werden toegestaan.

In de plaats van de leemten aan te vullen heeft dit besluit dergelijke ongelijkheden doen ontstaan, dat het moreel van belangrijke groepen manschappen sterk wordt aangetast.

Rijkswachters en brigadiers, zij die de laagste lonen ontvingen, krijgen nu nog minder dan vroeger.

Aan sommige onderofficieren, werden zodanig onbevredigende verhogingen toegekend, dat zij steeds met dezelfde weddeverschillen staan tegenover collega's van de politie. Zij hadden nochtans gehoopt van dezelfde weddeschalen te mogen genieten.

De wedden van de officieren van de rijkswacht bleven onaangeroerd. Daaruit vloeien zulke tegenstrijdige toestanden voort, dat zij ontmoedigend moeten inwerken op de belanghebbenden.

Trouwens, in deze onvolledige en ongelijke weddeaanpassing, die door de vorige regering werd doorgevoerd, vindt men nergens de bekommernis om dank zij een algemene gevoelige hernieuwing van de weddeschalen de herwaardering van de functie van de rijkswacht als politiekorps door te voeren.

Meer nog, omwille van deze zagezegde weddeherziening van 7 augustus 1957 werd, door de toenmalige Eerste-Minister, de algemene weddeverhoging voor 1958, toegekend aan het staatspersoneel, aan de rijkswacht geweigerd.

Daardoor ondergaat menig lid van de rijkswacht een nieuwe weddeverlaging, die, gevoegd bij deze voortvloeiende uit de toepassing van het koninklijk besluit van 7 augustus 1957 in sommige gevallen 7 % van hun wedde bereikt.

De wetgever dient derhalve dringend tussenbeide te komen :

1° om aan deze onverantwoorde ongelijkheden een einde te maken;

2° om in de algemene weddeaanpassingen te voorzien;

3° om eindelijk een normale wedde in te voeren in verhouding tot de opdrachten van de rijkswacht.

Het past dat de werkgever bij gebrek aan enig erkend syndikaal organisme, de gewenste maatregelen zelf zou nemen, omdat hij tenslotte mede verantwoordelijk is om bij de rijkswacht het gunstig klimaat te behouden noodzakelijk voor de delicate zending die zij te vervullen heeft.

In artikel 1 werden de weddeschalen van af de graad van 1^e wachmeester tot adjudant-chef herzien, omwille van de herklassering van de graden ingevolge het koninklijk besluit van 7 augustus 1957 betreffende de organisatie van de rijkswacht.

Tevens ook omdat het wenselijk bleek de onderscheiden vergoedingen voor de huisvesting van de brigadecommandant, zomede die voor de kledingsvergoeding in hun huidige toepassing te behouden.

Wij hebben tevens en dit bij artikel 2 en 3 de automatische aanpassingen voorzien van de weddeschalen evenals van de basisrekening van het ouderdomspensioen.

dissolution des Chambres. Cette dernière proposition était la résultante d'une étude fouillée et comparative faite en collaboration avec la Fraternelle de la Gendarmerie, étude prouvant encore aujourd'hui l'inégalité flagrante entre la Gendarmerie, corps de police d'élite, et les membres de la police en général, fussent-ils gardes champêtres, agents, inspecteurs, officiers ou commissaires.

Si la proposition n° 638, de 1957, n'a pu être examinée en séance publique, les multiples doléances et les enquêtes ont néanmoins abouti à l'arrêté royal du 7 août 1957, portant tant relèvement de certaines rémunérations.

Cet arrêté, loin de combler les lacunes, a créé des situations intolérables affectant gravement le moral d'une grande partie du personnel.

Les gendarmes et les brigadiers — à rémunération la moins élevée — reçoivent actuellement moins qu'auparavant.

A certains sous-officiers il fut accordé des augmentations tellement dérisoires qu'ils se trouvent toujours à égale distance de leurs collègues de la police, alors qu'ils espèrent pouvoir bénéficier du même barème.

Les traitements des officiers de la Gendarmerie sont restés inchangés. Il en résulte des situations tellement paradoxales qu'elles doivent avoir un effet déprimant sur les intéressés.

D'ailleurs, ce rajustement incomplet et inéquitable des traitements, réalisé par le gouvernement précédent, ne révèle aucun souci de revaloriser, par une révision générale des barèmes, la fonction de la Gendarmerie en tant que corps de police.

En outre, en raison de cette prétendue révision des traitements du 7 août 1957, le Premier Ministre de l'époque refusa en 1958 à la gendarmerie le bénéfice de l'augmentation générale des traitements, accordée au personnel de l'Etat.

De nombreux membres de la Gendarmerie subissent de ce fait une nouvelle diminution de traitement qui, jointe à celle découlant de l'application de l'arrêté royal du 7 août 1957, atteint dans certains cas 7 % du traitement.

Il appartient dès lors au législateur d'intervenir d'urgence :

1° en vue de mettre un terme à ces inégalités injustifiées;

2° en vue de prévoir des adaptations générales de traitement;

3° en vue, enfin d'instaurer un barème normal en rapport avec les missions de la Gendarmerie.

Il convient qu'il y prenne lui-même, à défaut de tout organisme syndical agréé, les mesures nécessaires, parce qu'en fin de compte il partage la responsabilité du maintien, au sein du corps de la Gendarmerie, du climat favorable à la mission délicate qu'il doit accomplir.

L'article 1er porte révision des barèmes à partir du grade de premier maréchal des logis jusqu'à celui d'adjudant-chef, en raison du reclassement des grades résultant de l'arrêté royal du 7 août 1957 relatif à l'organisation de la gendarmerie.

Egalement parce qu'il a paru souhaitable de maintenir les diverses indemnités, telles que l'indemnité de logement pour le commandant de brigade, ainsi que l'indemnité d'habillage.

En même temps nous avons prévu dans les articles 2 et 3 les adaptations automatiques des barèmes de traitements ainsi que le calcul de base de la pension de retraite.

Wat betreft de overuren — die noodzakelijk regelmatig moeten worden verricht — zal een stelsel van compensatie dat ten andere zogoed in de private als openbare sector van kracht is, in hoofdzaak een oplossing moeten brengen, terwijl in uitzonderlijke omstandigheden een passende vergoeding dient te worden uitbetaald.

Graag hadden wij deze maatregelen vanaf 1 januari 1957 willen voorstellen. Wij begrijpen echter de huidige financiële inspanning van de regering en stellen dan ook de toepassing van deze wettelijke beschikkingen vanaf 1 januari 1958 voor.

Quant aux heures supplémentaires — qui doivent être régulièrement prestées — la solution indiquée sera un système de compensation en vigueur tant dans le secteur privé que public, une indemnité adéquate étant prévue pour les circonstances exceptionnelles.

Nous aurions volontiers proposé ces mesures à dater du 1er janvier 1957. Etant donné l'effort financier devant lequel se trouve le gouvernement actuel, nous proposons la mise en vigueur de ces dispositions légales à partir du 1er janvier 1958.

C. VERBAANDERD.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel

De basiswedden van de leden van het Rijkswachtper-
soneel worden als volgt bepaald :

Graad	Weddeschalen
—	—
Barèmes	—
Rijkswachter	58.800- 68.800
Brigardier... ..	61.000- 73.000
Wachtmeester	62.000- 86.000
Eerste wachtmeester	64.800- 91.200
<i>Keuronderofficieren :</i>	
Oppeiwachtmeester	70.400- 94.400
Eerste oppeiwachtmeester	78.800-110.000
<i>Hoofdonderofficieren :</i>	
Adjutant	81.000-120.000
Adjutant chef	92.000-131.000
<i>Officieren :</i>	
Onderluitenant	102.000-138.000
Luitenant	108.000-144.000
Kapitein	114.000-162.000
Kapitein-Commandant	125.000-191.000
Majoor	153.000-219.000
Luitenant-Kolonel	166.000-244.000
Kolonel	185.000-275.000
Generaal-Majoor	325.000
Luitenant-Generaal	360.000

Art. 2.

De in artikel 1 vastgestelde basiswedden worden maandelijks en vooraf betaald. Ze zijn in verhouding tot het indexcijfer 83,6 tot 95,4 en volgen de schommelingen van het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen van het Rijk, zoals bepaald bij artikel 42 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953 houdende geldelijk statuut van het personeel van de ministeries, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 26 april 1956.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Les traitements de base des membres du personnel de la Gendarmerie sont fixés comme suit :

Jaarlijkse verhogingen	—	
Augmentations annuelles	—	Grade
	—	
5b.	2.000	Gendarme.
6b.	2.000	Brigadier.
10b.	2.400	Maréchal des logis.
11b.	2.400	Premier maréchal des logis.
<i>Sous-officiers d'élite :</i>		
10b.	2.400	Maréchal des logis-chef.
13b.	2.400	Premier maréchal des logis-chef.
<i>Sous-officiers supérieurs :</i>		
13b.	3.000	Adjutant.
13b.	3.000	Adjutant-chef.
<i>Officiers :</i>		
6 ²	6.000	Sous-lieutenant.
6 ²	6.000	Lieutenant.
8 ²	6.000	Capitaine.
11 ²	6.000	Capitaine-Commandant.
11 ²	6.000	Major.
13 ²	6.000	Lieutenant-Colonel.
15 ²	6.000	Colonel.
		Général-Major.
		Lieutenant Général.

Art. 2.

Les traitements de base prévus à l'article premier sont payés mensuellement et anticipativement. Ils correspondent à l'indice 83,6 à 95,4 et suivent les fluctuations de l'indice des prix de détail du Royaume, conformément à l'article 42 de l'arrêté royal du 16 février 1953 portant statut pécuniaire du personnel des ministères, modifié par l'arrêté royal du 26 avril 1956.

Art. 3.

De laatste ontvangen wedde zal dienen als basis voor de berekening en de toekenning van het ancienniteitspensioen. Evenwel het pensioen berekend op de graadgelijkstellingen van de onderofficieren van het leger voorzien door artikel 57 der samengeordende wetten op de militaire pensioenen zal aan de lagere militairen der Rijkswacht uitbetaald worden indien dit pensioen voordeliger is of voordeliger wordt.

De beschikkingen aangaande de berekening der activiteitsperiodes, voorzien voor de adjudanten der Rijkswacht door artikel 58 derzelfde samengeordende wetten zoals dit gewijzigd werd door artikel 1, § 2 van de wet van 26 mei 1948, zijn insgelijks van toepassing op de andere onderofficieren der Rijkswacht.

De ancienniteitspensioenen van het lager personeel der Rijkswacht, gepensionneerd voor de datum van het inwerkingtreden van onderhavige wet, zullen insgelijks herzien worden overeenkomstig de beschikkingen in huidige wet vervat en volgens barema's eraan gehecht.

Art. 4.

De werkelijke diensten volbracht in Staats-, provincie of gemeentediensten komen in aanmerking voor het berekenen der wedde vanaf de leeftijd van 21 jaar.

Art. 5.

Het ondergeschikt personeel kan in staatsgebouwen worden gehuisvest.

De leden van het ondergeschikt personeel die geen kosteloze huisvesting genieten, ontvangen een door de Koning vast te stellen vergoeding.

Art. 6.

De duur der prestaties is aan volgende regel onderworpen :

a) uitgenomen voor de leerlingen der verschillende scholen mogen de prestaties de 48 uren per week niet overschrijden;

b) de Koning bepaalt de prestaties welke maar gedeeltelijk in aanmerking komen evenals de vergoedingen aan deze bijkomende prestaties verbonden.

Art. 7.

Bij gebeurlijke verandering in de hiërarchie weergegeven in de in artikel 1 vastgestelde weddeschalen is de Koning belast met de dringende aanpassing van de wedden aan de nieuwe toestand, rekening gehouden met het feit dat deze verandering geen geldelijk verlies mag teweegbrengen voor de rechthebbenden.

Art. 8.

Deze wet treedt in werking vanaf 1 januari 1959.

Art. 3.

Le dernier traitement perçu servira de base au calcul ainsi que pour l'octroi de la pension d'ancienneté. Toutefois la pension, calculée d'après les assimilations aux grades des sous-officiers de l'armée, prévues à l'article 57 des lois coordonnées relatives aux pensions militaires, sera payée aux militaires subalternes de la Gendarmerie si cette pension est ou devient plus avantageuse.

Les dispositions relatives au calcul des périodes d'activité, prévues en faveur des adjudants de la Gendarmerie par l'article 58 de ces mêmes lois coordonnées, telles qu'elles ont été modifiées par l'article 1er, § 2, de la loi du 26 mai 1948, sont également applicables aux autres sous-officiers de la Gendarmerie.

Les pensions d'ancienneté du personnel subalterne de la Gendarmerie, pensionné avant la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, seront revues conformément aux dispositions de la présente loi et d'après les barèmes y annexés.

Art. 4.

Les services effectifs prestés dans les administrations de l'Etat, des provinces et des communes seront pris en considération pour la fixation du traitement à partir de l'âge de 21 ans.

Art. 5.

Le personnel subalterne peut être logé dans des bâtiments de l'Etat.

Les membres du personnel subalterne qui ne bénéficient pas du logement gratuit reçoivent une indemnité à fixer par le Roi.

Art. 6.

La durée des prestations est soumise aux règles suivantes :

a) sauf pour les élèves des diverses écoles, les prestations ne peuvent excéder 48 heures par semaine;

b) le Roi détermine les prestations qui ne sont que partiellement prises en considération ainsi que les indemnités qui se rattachent à ces prestations complémentaires.

Art. 7.

En cas de modification éventuelle dans la hiérarchie résultant des barèmes prévus à l'article premier, le Roi est chargé d'adapter d'urgence les traitements à la situation nouvelle, étant donné que cette modification ne peut entraîner aucune perte pécuniaire pour les bénéficiaires.

Art. 8.

La présente loi entre en vigueur à partir du 1er janvier 1959.

C. VERBAANDERD,
M. JAMINET,
O. VERBOVEN,
F. TANGHE,
E. MORIAU,
A. VERMAERE.